PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 11 / 2021 4. – 17. června

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí ZDARMA

AKTUÁLNĚ: Autobusem MHD na Živec? Přímo do Přírodního parku?

HISTORIE: Z dějin zmrzlinového pokušení na Písecku

KULTURA: Proměny Dalibora Říhánka v Prácheňském muzeu

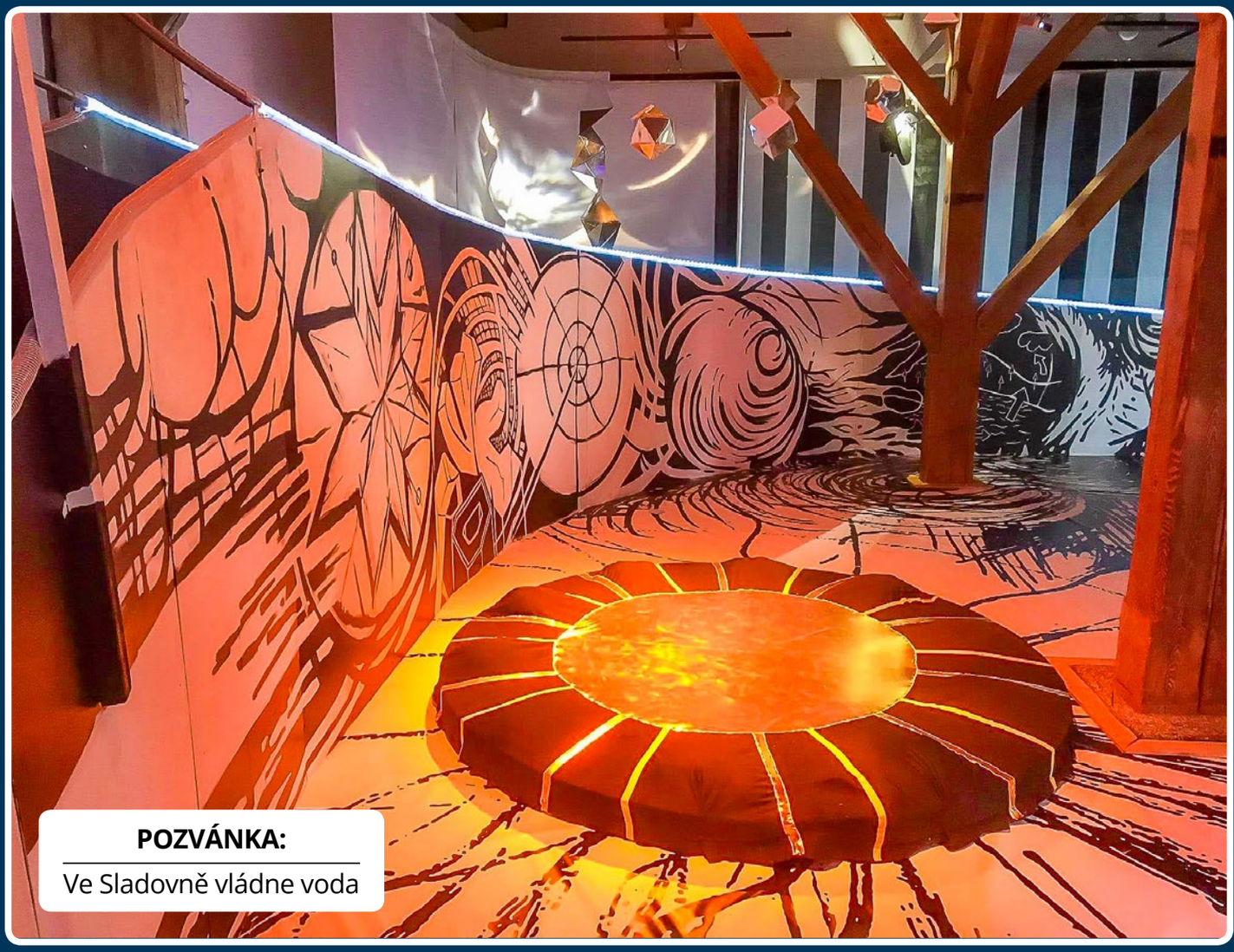

POZVÁNKA:

Ve Sladovně vládne voda

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz*

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděčni, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete **podpořit jakoukoliv finanční částkou.**

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet **č. 78 31 003 001 / 5500**
(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují.

Každý dárce si může od redakce vyžádat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání – volejte na tel. 607 777 993 nebo pište na *redakce@piseckysvet.cz.*

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

Další číslo vyjde ve čtvrtek 17. června Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 11/2021, redakční uzávěrka: 2. 6. 2021

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení: **5015117001/5500** (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

BAREVNÁ KRÁSA V CENTRU: Tulipány, které ještě nedávno kvetly na Velkém náměstí, nahradily bílé surfinie doplněné žlutými třapatkami, africkými kopřivami a kavyly peřovitými. Na sloupy lamp v centru již byly také zavěšeny květináče, ve kterých jsou bílé a žluté surfinie, tmavé povíjnice batátové a růžovobílé svíčkovce. *-MÚ-*

SOCHY PO PATNÁCTÉ: Na náplavce u Kamenného mostu tvořili pět zhruba třímetrových děl sochaři Josef Faltus a Marian Maršálek od 3. května, 21. 5. byla galerie pod širým nebem otevřena.

POZOR NA DĚTI: Stále častěji řeší policisté dopravní nehody s účastí dětí. V Mirovicích sestra přehlédla při couvání svého mladšího bratra (2013) – byl letecky transportován do nemocnice. Zraněn byl i malý chlapec (2015), který v Malčicích bez přilby jezdil na odrážedle a vjel do cesty osobnímu autu. Pod vůz autoškoly vjela poblíž kina Portyč malá cyklistka (2009) – skončila v nemocnici. V Protivíně jela řidička po Blanické ulici k náměstí a na přechodu pro chodce zřejmě přehlédla chlapce (2012) na dětském kole – musel být rovněž převezen do nemocnice. Policie vyzývá všechny účastníky silničního provozu k větší pozornosti a ohleduplnosti. *-PČR-*

777 LET MĚSTA PÍSKU: autory námětu soch jsou Tomáš Žižka a Adam Langer ze Sladovny. Každá z nich zobrazuje jedno písmeno a jeho atributy:
P – Pramen, Poklad, Plavci, Peřeje, Proud, Plaz-Příšera, Pověst.
I – Iris & Iris, Inspirace, Idea, Iluze, Informace; **S** – Slunce, Svět a Světové strany, Solná stezka, Salamandr
E – Energie, Evropa, Erby, Etos, Elementy; **K** – Kentaur, Kůň, Klíč, Kreativita, Konflikt.

O nudě, sexu a zmrzlině

Vážené čtenářky a čtenáři, v dnešním čísle jsme se opět snažili shromáždit pro vás zajímavou nabídku různých témat. A myslím, že se to tentokrát povedlo – ředitel písecké obchodky Pavel Sekyrka trefně komentuje aktuální kauzu už bývalého poslance Feriho, naše neúnavná komentátorka Michaela Šťastná se zabývá otázkou, zda je opravdu nutné vpustit autobusovou MHD do Přírodního parku Písecké hory, dozvíte se, co dělají písečtí hasiči. Děkuji také našemu skvělému odborníkovi na píseckou historii – Honza Kouba z Prácheňského muzea se zanořil do dějin sladkého studeného letního mlsání.

Se Zdeňkem Benešem se zcela shodnu v názoru, že naše děti by měly mít mnohem více volného, nesešněrovaného času, v němž by se měly samy seznámit a popasovat i s takzvanou nudou – a měly by to mít možnost prožít bez naplánovaných kroužků, tréninků a jiných přísně strukturovaných a řízených volnočasových aktivit. Tedy samozřejmě za předpokladu, že ten čas nestráví brouzdáním po sociálních sítích a hledáním nejsilnější free wifi v okolí...

Budeme rádi, když nám na jakékoliv z těchto (i jiných) témat napíšete svůj názor. A když nám napíšete o čemkoli, co vás zajímá, trápí nebo těší. Adresa: redakce@piseckysvet.cz.

ZDENKA JELENOVÁ

PÍSECKÝ SVĚT
účinná a levná tištěná i on-line inzerce, 6000 výtisků vždy obratem rozebráno!
e-mail: *inzerce@piseckysvet.cz*
tel. 607 777 993

Otevření lávky na ostrov se blíží

Od 10. června bude opět možné projít od zahradnictví Tumpach v Ostrovní ulici na stezku na pravém břehu Otavy, lávka přes městský ostrov pak bude otevřena **21. června odpoledne**. Mostek přes Mehelnický potok, kvůli jehož rekonstrukci musela být část stezky uzavřena, má již nové opěrné

betonové zídky, příští týden tu bude nainstalováno zábradlí a dokončeno dláždění a terénní úpravy.

Na lávku přes ostrov jsou v současnosti pokládány sítě, poté přijde na řadu montáž dubových mostovek, na závěr pak instalace dílců zábradlí.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí MÚ

Písečtí dobrovolní hasiči v akci

Od loňského jara zaměstnává jednotku Sboru dobrovolných hasičů města Písek pandemie covidu prakticky nepřetržitě.

Na jaře roku 2020 se podílela každodenně na preventivní dezinfekci městského mobiliáře (hřiště, zastávky MHD, kontejneřiště). To vše na pokyn krizového štábu města, které je zřizovatelem jednotky. Od jara do současnosti se také společně s Hasičským záchranným sborem podílíme na distribuci dezinfekčních prostředků.

V říjnu loňského roku pak jednotka, na pokyn Krizového štábu Jihočeského kraje, provedla výstavbu zázemí pro odběrové centrum Nemocnice Písek. Jednotka má na starost jeho zprovoznění, údržbu, dezinfekci a následně uzavření a to každý odběrový den. Právě na odběrové centrum vyjela jednotka začátkem května již víc než 333 krát. Bylo tak překonáno pověstné číslo z hasičské říkanky o stříbrných stříkačkách. 333 výjezdů v minulosti jednotka nasbírala zhruba za tři průměrné roky zásahové činnosti.

Pro městskou jednotku je to tak její největší nasazení od vzniku v roce 1996. Dlouhotrvajících událostí si jednotka připsala v průběhu let několik, zejména povodně v letech 1997 na Moravě, 2002 na Písecku, 2010 na Liberecku a 2013 opět na Písecku a zejména v obci Putim. Kromě toho lze do delších událostí počítat orkány a vichřice, které se vyskytují s určitou pravidelností. Zásah spojený s pandemií je pro jednotku za její historii novinkou. Díky prozíravosti experta, na slovo vzatého, Ing. Aleše Kudláka PhD., tajemníka Bezpečnostní rady města Písek a učitele Krizového řízení na několika vysokých školách v jedné osobě, byla jednotka i na tuto činnost předem vybavena.

Kromě činnosti v rámci řešení pandemie prochází jednotka pravidelným výcvikem, její členové v současné době pomáhají i na zdejším očkovacím centru a zasahuje u dalších mimořádných událostí.

Operační středisko HZS Jihočeského kraje, povolalo jednotku v prvním pololetí k dalším událostem prozatím patnáctkrát, zřizovatel jednotky pětkrát. Město, jako zřizovatel jednotky, povolává své hasiče k plánovaným zásahům na svém majetku, jako například k úklidu ledolamů Kamenného mostu. Případně si jednotku může povolat městská policie a rámci spolupráce složek města.

LUKÁŠ NEBES

Autobusem MHD na Živec? Přímo do Přírodního parku?

Asi opožděně jsem zjistila, že je čím dál víc situací, u kterých nevím, jestli se jim mám smát, anebo nad nimi plakat. Nejsou to jen neuvěřitelná rozhodnutí vlády za poslední víc jak rok, ale i věcičky z běžného života. Tak třeba přišel mi mail z píseckého odboru majetku a veřejných zakázek, nebo mi přeposlali známí znění části z článku z místního deníku. Obojímu jsem se tak nějak zasmála, ale vím, že obojí je daleko víc k pláči. Vysvětlím vám proč.

Požádala jsem město o sdělení informací podle infozákona, jedna informace se týkala městské policie, druhá odboru MěÚ. Městská policie neodpověděla ve stanovené lhůtě, ani později. Namísto druhé odpovědi mi přišel doporučený dopis za 62,50 Kč, v němž mi příslušný odbor sděluje, že mi pošlou odpověď, když uhradím poštovné 62,50 Kč a 10,- Kč za zhotovení kopií.

S tím jsem nesouhlasila a nesouhlas podala na podatelně MěÚ. Jednak proto, že i samotné ministerstvo vnitra podává informace s nákladem zhotovení do 100,-Kč zdarma, druhak proto, že z tohoto a mnoha dalších odborů mi dovedou odpovědět e-mailem. Já uvádím do žádostí, aby mi e-mailem odpověděli (i infozákon tuto cestu upřednostňuje), je to určitě pohodlnější, a hlavně pro město levnější. Poskytovatel informace má lhůtu 7 dnů, kdy po podání nesouhlasu žadatele buď zašle odpověď „zadarmo“ bez požadavku jeho úhrady, nebo můj nesouhlas pošle na krajský úřad, aby rozhodl o platbě. Sedmý den mi přišla z odboru odpověď e-mailem. A pozor, odpověď na mou žádost ani není celá.

Úředník odboru utratil městu 62,50 Kč za svůj požadavek, abych městu zaplatila poštovné +10,- Kč za kopie – a za to by mi poslal neúplné informace, vytištěné na několika listech papíru, poslal by smlouvu, kterou najdu na netu jediným klikem myši v registru smluv vcelku, ne rozdělenou do několika částí, a kterou mi nakonec přece jen dokázal poslat e-mailem! Z tohoto odboru mi už přitom doručovali odpověď na dotaz podle infozákona e-mailem, u této stačilo připojit odkaz na registr smluv. A přesto stálo úředníkovi za to utratit peníze města za poštovné, aby mě drobet pocvičil v tom, že když se budu ptát jeho, celé odpovědi se jen tak nedočkám a ještě si ji zaplatím, protože si místo odkazu do odpovědi e-mailem dal práci vyrobit pár dokumentů v PDF.

Není to náhodou tak trochu šikana? ***(Pozn. red.: posoudit dokumenty můžete sami na www.piseckysvet.cz.)*** Mimochodem, není to jediný odbor, který jednou odpoví dopisem za 62,50 Kč na věc, kterou lze stejně tak sdělit e-mailem, a jindy odpoví rovnou e-mailem. Asi záleží na tom, kdo zrovna na žádost odpovídá. Ovšem pořád jde o peníze města, které se dají jednoznačně ušetřit.

A pak je tu ten přeposlaný kousek článku z tisku. Týká se naší MHD, četla jsem jen jeho neplacenou část. Vloni došlo k přetrasování linek MHD, ke změně u přestupových míst a ke změnám v jízdním řádu MHD Písek. Cituji ze zasedání RM 13. 1. 2020: „*V případě, že rada města přijme informaci o návrhu nového systému linkového vedení, bude následně zpracován návrh nových jízdních řádů, na jejichž základě bude provedena kalkulace provozních nákladů nového systému. Podle předběžného odhadu lze očekávat potřebu navýšení provozní dotace z rozpočtu města ve výši cca 1 mil. Kč ročně, takže v případě zavedení nového systému již od 1. 7. 2020 by bylo nutné položku na provoz MHD v rozpočtu na rok 2020 rozpočtovou změnou navýšit o cca 0,5 mil. Kč.*“

Dlouhodobě připravovaná změna se neobešla bez chyb, namátkou připomenu pár nedostatků **z webu města od občanů**, které vyvstaly před a po uvedení nového jízdního řádu do provozu:

...přijel malý autobus, který byl narvaný … my, co celý den děláme v továrnách, chceme být brzy doma, a ne projíždět celým Pískem a kochat se … musíme chodit ráno z autobusáku místo z vlakového nádraží ... z jakého důvodu byly změněny na lince č. 5 časy mezi zastávkami Semice – Flekačky--Semice, je nemožné, aby autobus za 2 minuty obsloužil tyto zastávky a ještě se musí otáčet na konci Flekaček, původní linka 55 měla čas aspoň 4 minuty a i tak to bylo málo … byl zrušen autobusový spoj od kulturního domu na vlakové nádraží v 6:26. Autobusové linky v okolí (ze zastávky Kollárova, Dvořákova, Erbenova) přijíždějí na nádraží v 6:55, vlak do Českých Budějovic odjíždí v 6:52. Můžete mi poradit, jakým spojem (okolí KD) se mohu ve všední den dostat na vlakové nádraží před 6:50? …

Z tiskové zprávy města: „*Nové autobusy budou do provozu nasazeny 13. prosince, kdy začnou platit nové jízdní řády. V Písku bude od stejného termínu spuštěn nový systém linkového vedení autobusů, který přinese například zjednodušení jízdních řádů a snížení počtu linek z jedenácti na šest. Jejich trasy jsou vytvořeny tak, aby obsloužily všechny dosavadní zastávky, výjimkou je málo obsluhovaná a stavebně komplikovaná Zeyerova.*“

Aktuality města – P. Horažďovský, 11. 1. 2021: *… připomínkám cestujících, které se týkaly například návaznosti spojů, obsluhy zóny JITEX nebo chybějícího spoje na lince 6 v dopoledních hodinách … v další fázi snahou řešit zejména zpožďování spojů v síti MHD, doplnění chybějících spojů např. do průmyslové zóny a oblasti Smrkovic v podvečerních hodinách a další úpravy …*

Nedostatky doufám byly již odstraněny, a i když pro město dražší, funguje MHD ke spokojenosti obyvatel. A do toho přijde informace **o nové lince MHD s trasou k penzionu na Živci.**

Penzion Živec se nachází v Přírodním parku Písecké hory. Do přírodních parků by měl být dle vyhlášky maximálně omezen vjezd motorových vozidel obecně. O vjezdu MHD by se nemělo ani uvažovat, natož se pokoušet jej prosazovat. Ne tak u nás, v Písku... Postupná degradace Píseckých hor jako celku – další výstavba hřiště, dostavba chaty na penzion, obora pro chov nepůvodní spárkaté zvěře, přebudované lesní rybníky, pláže a další vymyšlenosti vedení města – nás všechny pomalu připravuje o opravdové bohatství, které nám zanechali předci – přírodu. O vyhlášce k vjezdu aut na Živec a ke střelnici se už psalo...

Rozhodně jsem proti vjezdu MHD do Píseckých hor, už z principu – jedná se o Přírodní park, který máme chránit!

Nechápu, že byl problém přidat či upravit linku MHD na Hradiště, k vlakovému nádraží přestal spoj jezdit, končí u Lidlu a lidi doběhněte si to, navýšilo se přestupování, což je pro některé cestující problém. Nevím, že by se vylepšilo dojíždění dětí do školy a hlavně ze školy. Ještě víc ovšem nechápu, že se najdou peníze a autobus, který si vyjede do Píseckých hor, na Živec, aby odvezl turisty do přírody. A je jedno, jestli ten bus jezdí na elektřinu, naftu nebo benzín, v Přírodním parku nemá co dělat! Ten bus má sloužit obyvatelům města a jezdit po městě, na Nový Dvůr nebo do Smrkovic, tam je zaručena jeho 100 % užitečnost.

Zavést linku MHD do Přírodního parku považuji za bezohlednost nejvyššího stupně ode všech, kteří se na tom chtějí podílet, bezohlednost k Přírodnímu parku, i obyvatelům města.Hulvátštější způsob, jak podporovat jednoho podnikatele na úkor těch zbývajících ve městě, ke kterým MHD nejezdí, tu asi takhle viditelný ještě nikdy nebyl.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

PS: Včera jsem slyšela názor, že MHD je pro socky, a že třeba proto nevadí některým částem města, že k nim nejezdí – s narážkou na ty části jako Amerika směrem ke hřebčinci, Putimská Vysoká, Nový Dvůr, Purkratice... Jen zčásti to bylo míněno sarkasticky a s dovětkem, že kdo tam chce bydlet, má mít auto, nebo má i na auto. Pominu pohled na řešení znečištění ovzduší autodopravou, nebo potřebu parkovišť, ale přidám další proč. Proč má jezdit MHD na Živec s turisty, když nedokáže obsloužit celé město místním obyvatelům? Jak a kudy budou jezdit jednotlivé linky vymýšlel autodopravce spolu s městem, sem směřuji to proč, proč MHD neobsluhuje celé město? Aby zbylo na Živec?

Hledáme učitele češtiny

Od 1. září 2021 přijmeme paní učitelku/pana učitele na výuku českého jazyka a literatury na plný úvazek. Uvítáme případně i další nabídky jiných aprobací, vše s ohledem na další možné změny.

Nabízíme prostředí moderní školy s inspirativním kolektivem žáků i pracovníků, možnost realizovat se ve školním časopisu, školním parlamentu a mnohých dalších tradičních projektech školy. Dále nabízíme možnost profesního růstu, týmového ducha, skvělou kuchyni a dobré zacházení.

Těšíme se na váš profesní životopis, praxe a reference vítány, vhodné i pro absolventy.

Mgr. Bc. Pavel Koc, ředitel školy

Základní škola Josefa Kajetána Tyla a Mateřská škola Písek, Tylova 2391

tel. +420 606 158 231, web: www.zstylova.cz

Poděkování

Diecézní charitě České Budějovice

Z veřejné sbírky Charity České republiky obdržela Oblastní charita Písek od Diecézní charity České Budějovice dar v hodnotě 80 000 Kč.

Částka bude rozdělena na dvě části – část bude použita na leasing služebních vozidel a k nákupu pohonných hmot, druhá část na zakoupení nového koncentrátoru kyslíku, tzv. oxygenátoru. Tato finanční pomoc je pro nás nesmírně cenná – díky možnosti využití služebních vozidel se naše sestřičky pohodlně dostanou i ke vzdálenějším pacientům a to s plnou zdravotnickou výbavou, popř. mohou pacientům doručit u nás zapůjčené kompenzační pomůcky, z lékárny vyzvednuté léčebné roztoky, inkontinentní pomůcky a podobné rozměrnější předměty, které by jinak těžko přepravily.

Nový oxygenátor bude sloužit pacientům s dechovou nedostatečností, kterých je nyní, v době pandemie, zvýšené množství. Díky daru Diecézní charity České Budějovice tak budeme moci nadále zajišťovat vysoce kvalitní zdravotní péči přímo u pacientů doma, jako dosud.

DANA KŮSOVÁ, foto archiv charity

Červen na venkovní scéně Městské knihovny Písek

Vzhledem k současné epidemiologické situaci proběhne většina akcí knihovny na venkovní scéně. Doufejme, že nám bude přát počasí a konečně si užijeme kulturu naživo.

Můžeme začít pozváním hned na několik výstav. V úterý 1. června jsme zahájili výstavu ilustrací **jihočeského výtvarníka Petra Štěpána,**

který se jako grafik podílel i na nové knize Ondřeje Fibicha Cesty k Šumavě. Vernisáž výstavy s názvem **TŘÍdění** proběhne **v úterý 8. června.** Tři písečtí umělci, **Marcela Brejchová, Iva Petrová a Andrej Rády,** předvedou, co se v jejich uměleckém životě dělo v době pandemie. Večer hudebně doprovodí Jiří Smrž. Poslední vernisáž je plánována na **středu 30. června**. Díky laskavosti píseckého sběratele a znalce umění Karla Cejnara představíme tvorbu **malíře a grafika Františka Trávníčka** (1953 – 2020), a to v rozmezí od 70. let minulého století až do roku 2018.

Naše nejmenší čtenáře, nečtenáře a jejich rodiče jistě potěšíme novým projektem **Čteme s Mírou**, který zahájíme **ve středu 2. června.** Setkání s knížkou a nejvousatějším chlapíkem z Písku, který má rád veselé, smutné, uvěřitelné i neuvěřitelné příběhy pro děti, se bude konat každý měsíc.

Máte pocit, že **Babička Boženy Němcové** je také čtení pro děti a ničím vás už nepřekvapí? Pak vás **v pondělí 7. června** srdečně zveme na přednášku doc. **Libuše Heczkové z Ústavu české literatury Filozofické fakulty UK Praha**. Odpoví například na otázky, jak Babičku číst dnes či jak může být autorka „idylické“ Babičky symbolem ženské erotické lásky a femme fatale…

Pokud se vám líbí **poetický svět obrazů Jana Zrzavého**, možná si rádi pohovoříte s Martinou Havlínovou o její knize, která vznikla z vyprávění pamětníků slavného malíře. **Ve středu 16. června** bude na programu dále divadelní ztvárnění několika příběhů s názvem Hele, mistr! v podání dětského souboru pod vedením Lenky Ebelové a animovaný videofilm Putování malíře Jana Zrzavého po zarostlých chodníčcích osudu z rodné Okrouhlice do Zeyerových Vodňan autorů Š. M. Mareše a J. Mašindy.

V pondělí 21. června pořádáme **besedu se spisovatelem a novinářem Janem Štifterem**, který je autorem řady knih s jihočeskou tematikou (Kathy, Sběratel sněhu, Světlo z Pauliny) a zároveň šéfredaktorem časopisu Barbar. O světě knih a médií si s ním bude povídat písecký novinář Zbyněk Konvička.

Jestli vás zajímá **lokální ekonomika** a chcete se dozvědět, co je spolkové nakupování, v čem se liší spolkový obchod od běžného, jak vytváří úsporu pro zákazníky, stabilitu pro obchod a jistoty pro dodavatele, přijďte **ve středu 23. června** na debatu se zakladateli spolkového obchodu v Písku.

Ve čtvrtek 24. června proběhne poslední **čtenářský klub** letošního cyklu. S Hanou Mankovou si tentokrát budeme povídat o knize **Faktomluva: deset důvodů, proč se mýlíme v pohledu na svět - a proč jsou věci lepší, než vypadají**, od švédského lékaře, vědce a statistika Hanse Roslinga. Abychom uzavřeli tento ročník optimisticky, i toto setkání plánujeme uskutečnit na pobytovém dvoře knihovny.

V červnu nadále běží online kurzy a konverzační klub Bez překladu s rodilým mluvčím. Ve středu 2. června si můžete procvičit angličtinu, ve středu 9. června francouzštinu, ve středu 23. června italštinu a ve středu 30. června španělštinu. Pokud se chcete raději zahledět ke hvězdám, veřejné pozorování oblohy proběhne ve čtvrtek 3. a 17. června od 21:30. Sledujte prosím plakáty, naše stránky ***www.knih-pi.cz***, Facebook a Instagram, kde informujeme o případných změnách.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na ***www.piseckysvet.cz.***

Hledáme učitele angličtiny

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola v Písku hledá do svého týmu učitelku/učitele angličtiny. Pokud vás baví práce s mladými lidmi, máte magisterské vzdělání a znalost anglického jazyka na úrovni C1, neváhejte se přihlásit. Nabízíme plný, nebo částečný úvazek.

Kontaktujte nás na tel. čísle **382 214 805** nebo pište na e-mail ***info@sps-pi.cz***. Těšíme se na Vás.

Sexuální násilí na ženách patří k nejhůře mapovatelným trestným činům

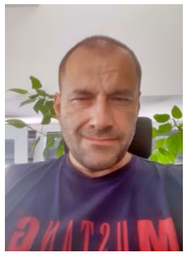

Tento týden studenti naší obchodní akademie konečně usedli do lavic (ano, díky ne úplně chytrému načasování s maturitami jsme byli schopni akorát tak suplovat) a v hodině Etiky, v rámci přípravy na předmět Filozofie, jsme na začátku absolvovali krátké cvičení z analytického myšlení. Jako ideální „rozcvička“ nám posloužila právě padlá hvězda, politik a influencer Feri. Dotaz zněl, proč ženy ohlašují znásilnění až po letech. V reakcích byl zmíněn předvolební boj, touha zviditelnit se apod. Vlastně žádná negativní reakce k Dominiku Feri, kterého sleduje na sociálních sítích přes milion uživatelů. Měli zdánlivě logický argument – proč to ty ženy neohlásily hned? Nebudu se vyjadřovat ke kauze Feri, přesto když dvě na sobě dvě nezávislá a nikoliv bulvární media přijdou s takovým odhalením a unikne část výpovědí, je z toho už teď jasné, že Feri není morální Ferari. Odhlédněme od této kauzy a zamysleme se nad tím, proč dívka po vynuceném aktu na večírku nechodí automaticky na policii a neoznámí to.

Zkusme se vžít do mladé dívky, která se účastní VIP večírku třeba na vysoké škole, dokonce s veřejně známými lidmi či dokonce s celebritami a jednoduše si zde přihne. Holkám stačí málo – jeden, dva stříčky, drink vypadá tak hezky oranžově, je to skoro všechno vlastně jen ledová tříšť, nic se nemůže stát. Ano a po dvou hodinách je taková netrénovaná dívka „na káru“. Studovali jsme a víme, že se blblo (dnes blbneme tedy taky, ale pokud možno s disciplínou). Té dívce ještě někdo nabídne marihuanu - pokud ji nevyzkouší, všichni o ní řeknou, že vážně nevyzkoušela. Je jí z toho blbě asi ještě víc, protože mimo jiné aby se vešla do šatů, před večírkem nejedla. Za chvíli je jí už opravdu špatně a začne se shánět po místnosti s postelí nebo po sprše. Ideální možnost pro střízlivého predátora, jak si na napůl omámené dívce vynutit sex. A stane se to.

Má ta dívka běžet na policii a nechat si změřit alkohol v krvi? Nechat udělat test na drogy? Pokud to přesto riskne, policisté z noční směny (nejspíš muži) ji odvezou na gynekologii, kde momentálně slouží třeba také muž, který provede ne úplně příjemnou prohlídku. Aby vyloučil, že ta žena nelže. Musí to udělat, bez toho by to bylo pouze tvrzení ženy, která se vydává za poškozenou. Do protokolu na policii bude muset vypovídat o tom, kde se jí násilník dotýkal, kolikrát a jakým způsobem do ní vnikal. To nelze popisovat bez představivosti jedné či druhé strany. To všechno ve stavu, kdy by ta dívka ráda zapomněla na to, že má vůbec klín. Pokud by detailní a nepříjemný výslech neproběhl, bude tu zase pochybnost, že chce poškozená naopak poškodit toho druhého. Policisté si potřebují být jisti, zvláště když na oběti nevidí zjevné známky fyzického násilí.

Pak má dojít ke konfrontaci s domnělým násilníkem z večírku. Ten může být pohledný, bude mít krásnou přítelkyni k tomu a řekne, že má o podobné dobrodružství zájemkyň dost. Svědci žádní nejsou, protože k pohlavnímu aktu, i tomu dobrovolnému, si zpravidla žádné svědky nebereme. Řekne, že oběť souhlasila. Co když je násilník navíc uznávaná osobnost, dokonce bude znám na profilu svých sociálních sítínějakými etickými hesly. Bude mít mimořádnou sledovanost. Rétoricky zdatný. Jak moc důvěryhodně bude působit dívka, která je oproti němu „úplná nicka“? Podle některých průzkumů skoro až 70% dotázaných si myslí, že si o to ta žena „koledovala“ sama.

Ohlášení na policii si dívka v tuto chvíli spíše rozmyslí. Může se s tím svěřit doma matce? Kolik matek by ji za to přizabilo, že na takový večírek vůbec lezla. Příteli? Manželovi? Tady máme další problém. My muži máme velmi primitivní psychiku. Když zjistíme, že se někdo dostal do námi střežené svatyně, zatmí se nám před očima. A nezřídka, místo abychom byli oporou, budeme řešit sebe, jak moc tím trpíme a dá se to s ohledem na naši psychiku pochopit. Budeme mít možná navíc také pochybnosti, zda si naše partnerka na tom večírku o ten nechtěný akt minimálně nepřímo neřekla, protože měla třeba vyzývavé šaty. Krom toho víme, že když si dá partnerka „stříček“, dovádí. Ta dívka či manželka, pokud se tím svěří partnerovi, riskuje vážně, že to partner neunese a jejich vztah se rozpadne.

Dále - spustit tuto mašinerii znamená upozornit na sebe a všem svobodně přiznat, že se domnělá chovala jako husa, když lezla na večírek s tímto druhem celebrit, a jak je si schopná naběhnout. Mimo jiné i její zaměstnavatel, pokud na sebe takto nechtěně strhne pozornost, si uvědomí, že minimálně může být problémová. Pokud u něj bude takto „známá“ osoba v budoucnu žádat o práci, zváží dost důkladně, jestli mu to za to stojí a jestli není sázka na jistotu vybrat si v řadě spíše „Douchovou“ (Vrchní, prchni!). I jemu se honí hlavou, co když si to přece jen vymyslela a po prvním pracovním pohovoru mezi čtyřma očima nenahlásí na policii, že ji zaměstnavatel obtěžuje?

A na závěr. Proč se oběť přiznává k takovému násilí či jej nahlásí až po takové době?

Trauma z takové události si oběť znásilnění nese měsíce, roky, i desetiletí. Některé ženy to neřeknou nikdy, některé třeba až v roli babiček. (Známe tisíce případů znásilněných žen na konci války po celé Evropě, bohužel hlavně ruskými osvoboditeli. Ženám bývalo zpravidla od 12 let výše. Ty, které nespáchaly bezprostředně poté či o měsíce později po takovém útoku sebevraždu, byly schopny o tom nezřídka promluvit třeba až 60 let po válce.) Až v určité době totiž mohou být některé oběti připravené se s tím buď vyrovnat, nebo to teprve začít sdělovat. Jsou také možná najednou už dost silné na to, aby snesly útoky všech, kteří na nich nenechají za zveřejnění nit suchou a budou jejich svědectví bagatelizovat. S přiznáním či nahlášením souvisí dále fakt, že v drtivé většině se znásilnění na oběti dopouští otec, otčím, dědeček, bratr, strýc, známý rodiny. Oběť může být nepříjemně konfrontována blízkým okolím, jak „taťkovi“, který se tak stará, zavařila. Riskuje navíc, že pokud by se skutečnost neprokázala, bude se s tím člověkem nechtěně v rodinném kruhu setkávat nadále. Pouze desetina obětí svého pachatele skutečně nezná. Statistickým faktem tak je, že naprostá většina sexuálního násilí na ženách zůstává nenahlášeno, odhadem pouze 5% v sobě nalezne odhodlání ten strašný čin nahlásit.

Na závěr se vrátím k úvodní kauze. Bylo mi totiž v těchto dnech odporné číst o tom, že pan Feri je kabrňák, protože vyvodil tak rychle politickou odpovědnost. Jakkoliv považujeme za výraz deviace či zoufalství dožadovat se sexu násilím, když už zklamal tolik mladých lidí, přece jen i jim v něčem pomohl. Mladí lidé mohou vidět, že pokud se vám dostane tolik pozornosti v takhle mladém věku, musíte bojovat s o to více démony, kteří se vás (vaše ego) snaží dostat. Že Dominik Feri ten boj s démony prohrál tak jednoduše, je fakt. Že tento kredit bude i po spravedlivém procesu nabývat u mladých lidí už jen velmi těžko, je si vědom teď už on sám nejvíc.

PAVEL SEKYRKA

ředitel Obchodní akademie a Jazykové školy Písek

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, ***dita.machackova@volny.cz***
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, ***www.jogapisek.cz***
- **Jarka Olžbutová** – ***www.uvodnaru.cz***
- **Poradna ájurvédy**, **ájurjóga** – Radoslav Nahálka, ***www.ajurmed.cz***
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, ***kacabacapova@seznam.cz***
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, ***info@strom-setkavani.cz.***

Ve Sladovně vládne voda

Písecká dětská galerie Sladovna si v souvislosti s uvolňováním covidových omezujících nařízení vlády užívá po dlouhé době opět přítomnost návštěvníků. Ožilo oblíbené Mraveniště, nejmenší děti už si znovu hrají v Pilařišti a premiéry se dočkala také jedna z připravovaných novinek. Sladovna představila výstavu Voda mne napadá.

Jde o autorskou výstavu, jejímž cílem je iniciovat vztah člověka k vodě a snad i vody k člověku. *„Výstava vznikla na principu recyklace - duševní i materiálové. Odhaduji, že poměrově je to 70 % lidského vkladu, 20 % recyklovaných materiálů a 10 % nových materiálů a technologií, které budou využité ještě v budoucnu,“* vysvětluje **ředitel Sladovny Adam Langer.**

Na vzniku nejnovějšího přírůstku Galerie hrou se podílela více než padesátka umělců, umělecких skupin a dalších pomocníků. *„Jde o kolektivní dílo. Jsem vděčný za to, že vzniklo a děkuji všem tvůrcům v čele s Tomášem Žižkou, Janou Nunčič, Jakubem Doubravou, Lukášem Zahradníkem, Jiřím N. Jelínkem. Samozřejmě také týmu Sladovny i institucím: Fakultě rybářství a ochrany vod Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, VOŠ a SPŠ Volyně, Hřišti pod květinou, DAMU, Národnímu divadlu, Divadlu Drak a dalším a dalším,“* vyjmenovává Adam Langer početný seznam spolupracujících.

Nové lákadlo největší dětské galerie u nás představuje koloběh vody, který vysvětluje pomocí variace na oblíbenou hru zvanou Flipper nebo také Pinball. Když vstoupíte do výstavního sálu, stanete se vodou a zažijete její příběh. Ocitnete se v podzemí, vystoupáte na povrch a do mraků. Pak jako kapka, vločka či kroupa dopadnete zpět na zem. Kam? Kamkoliv budete chtít. Klidně do oceánu nebo na vrchol hory.

Nařízení, která omezují počty návštěvníků v prostorách galerií, se začínají rozvolňovat. Tvůrci výstavy Voda mne napadá však koncept připravovali s důrazem na zážitek a vnímání prostředí.

Proto každá prohlídka probíhá v malém počtu návštěvníků a v příjemné atmosféře, kterou dokreslují nejrůznější projekce, hra se světly a zvuky.

Výstavu Voda mne napadá můžete ve Sladovně navštívit až do jara příštího roku.

PETR BRŮHA

Charita + Tylovka prohlubují mezigenerační vztahy

Naše organizace dlouhodobě spolupracuje se ZŠ J. K. Tyla A MŠ Písek. V květnu se konal projektový den se zaměřením na téma „Rozvoj a prohlubování vztahů napříč generacemi“. Naším společným cílem bylo zlepšení mezigeneračních vztahů a vytváření vazeb vůči starší generaci.

Součástí setkání byla beseda a kvíz na téma charita. Děti se dozvěděly mimo jiné, kde sídlí Pečovatelská služba, jakou konkrétní pomoc nabízejí pečovatelky seniorům a jaké používáme kompenzační a zdravotní pomůcky. Zaujala je koupací nafukovací vana, kterou pečovatelky využívají u imobilních klientů, díky ní si i klienti na lůžku mohou dopřát „luxus“ koupele ve vaně. Děti byly velmi zvídavé, jejich bezprostřednost mě přímo nadchla. Paní vychovatelka Veronika Matoušková

navíc s dětmi vyrobila dárky pro seniory – ptačí klícky, které se dětem opravdu moc povedly.

Určitě mi dáte za pravdu, že je nutné se kvalitou mezigeneračních vztahů zabývat a upevňovat je. Vztahy mezi generacemi jsou velmi důležité, jelikož mladá generace se jednou ocitne v kůži té druhé. Jsem ráda, že jsem tomu mohla být nápomocná. A věřte, že odpoledne prožité s dětmi jsem si náramně užila.

Velké poděkování za podporu patří panu řediteli Pavlu Kocovi, paní vychovatelce Veronice Matouškové a dětem za jejich nadšení!

MARTINA ZACHATOVÁ
Charita Písek, foto archiv Charity

INZERCE

Z dějin zmrzlinového pokušení v Písku

Ač tomu letošní počasí není příliš nakloněno, je nejvyšší čas zaměřit se na témata prázdninová, letní a příjemně chladivá. Takže - je libo vanilkovou, citrónovou či pistáciovou?

Kdy tato věta zazněla v některé z píseckých cukráren poprvé, asi nikdy přesně nezjistíme. A bohužel ani poté to se získáváním informací o historii ledové pochoutky v Písku není lepší. Zkrátka na zápisky a vypisování nebyl čas, kdo by riskoval, že se vám zmrzlina v kornoutku rozteče!

Králem zdejším zmrzlinářů byl bezpochyby Josef Hubáček, ale ještě než se k němu vypravíme pro jeden nebo dva kopečky, zapátrejme v historii, alespoň v té evropské. Zmrzlinu na náš kontinent poprvé dovezl ve 13. století Marco Polo, větší rozšíření dnes tak oblíbené dobroty nastalo až o tři sta let později ve Francii, kam se dostala s Kateřinou Medicejskou a s jejím kuchařem. Zmlsaný a tehdy všemi obdivovaný francouzský dvůr se pak postaral o rozšíření dobré pověsti zmrzliny do všech možných koutů světa. Ostatně pokud chtěl obchodník na konci 19. století zmrzlinou v jižních Čechách zaujmout, neprodával zmrzlinu italskou, nýbrž zhotovenou *„dle způsobu pařížského.“* Opravdu velkého vývoje ve výrobě a boomu popularity se však zmrzlina dočkala až ve 20. století a to již prim hráli Italové a způsob italský. Do té doby byla výsadou bohatých, lidovým pokrmem se mohla stát až po masovém rozšíření různých mrazáků a chladniček.

Zmrzlina, často jen podomácku vyrobená, se stala nedílnou součástí píseckých letních benefic, slavností, setkání, oslav či poutí. Její zvýšená konzumace však přinášela zvláště veleváženým měšťanům určité problémy. Lízání zmrzliny pouhým jazykem nevypadá a nikdy nevypadalo příliš důstojně. Článek v českobudějovických novinách Republikán se v červnu roku 1931 dokonce týkal rozboru tvarů a typů opakovaně se vyplazujících jazyků. Začal popisem červených lopatovitých jazyků kluků a úzkých šídlovitých jazýčků předškoláků, pokračoval rozšafnými jazyky matek, potaženými lehkým bílým povlakem od věčného ochutnávání nakyslých omáček a nedosolených

Stroj na výrobu zmrzliny pomocí ledu, sbírky PM

polévek a skončil *„…těžkými jazyky, které připomínají plastickou mapu českomoravské krabatiny, jazyky se skvěle vyvinutými papilami koštérů plzeňského.“* Článek, který bezpochyby pochází od velikého milovníka ledové pochoutky, následně přechází k popisu obličejů zmrzlinových jedlíků. A posuďte sami, že článek ani po téměř sto letech neztratil na aktuálnosti, tedy alespoň co se mužů týče: *„Zoufalý je výraz tatíků chutnajících zmrzlinu. Po prvním lačném ochutnání seškleb se tvář, jakoby se napil člověk patoků nebo slivek. Tatík vrhl se nejprve na to, protože to bylo studené. Sladká chuť vanilková nebo ovocná vyvolá však vzápětí počet zklamání. Ne, tohle není spravedlivý lok plzeňského. A do třetího lízntutí se už tátovi nechce.*

Dokončení na str. 10

Z dějin zmrzlinového pokušení v Písku

Dokončení ze str. 9

„Lízej, nebo se ti to rozteče v ruce!“ napomíná starostlivá polovice pojídače zmrzliny. Nepodařilo-li se tátovi mrsknout kornoutkem někam za roh, zbude na jeho široké ruce jakási divná směs červené tekutiny s rozmočenou oplatkou, což v nejbližším průjezdě slízá Pepíček z týchž úsporných důvodů.“

Ano, ano, ještě než se pustíme do lízání třeba čokoládové, je třeba vyřešit komplikovaný vztah zmrzliny a zralého muže. Tehdejší společnost měla víceméně jasno. Zmrzlina jest výhradou žen, mladých a nejmladších. Pokud však má „pán tvorstva“ na zmrzlinu nepřekonatelnou chuť, ať se alespoň... oholí! *„Jíst zmrzlinu není důstojno muže v letech. A k vousům zmrzlina teprve nepatří. Sám aspoň neviděl jsem ještě vousiska tučného a dobře prorostlého muže potřísněné vanilkovou, malinovou, ba oříškovou zmrzlinou,“* konstatuje týdeník Jihočech v roce 1947.

Na tu Hubáčkovu byli Písečtí právem pyšní. V letních měsících ji cukrář vyráběl každý den, prodával ji na Floriánském náměstí, v kiosku v Palackého sadech a pak v Kronbergerově altánu, na kterém se jeden čas skvěl veliký nápis „Zmrzlina.“ Jeho „ice – cream“ však mohl každý ochutnat i v četných letních restauracích, jejichž majitelé zajížděli za Hubáčkem a ten jim „prvotní“ zmrzlinu nabízel rovnou *„nasadit do přinesených nádob.“* Sladkému pamlsku mohla v horkých dnech konkurovat v popularitě snad jen sodovka. Té se zde pilo tolik, až se hospodští obávali o své tržby a odliv pivních štamgastů.

První pojízdný stánek se zmrzlinou, který byl umístěn na upravený bicykl, se projel ulicemi Londýna na začátku 20. let 20. století. Brzy se tyto pojízdné občerstvovny staly běžnou součástí obrazu letních velkoměst. A nejenom velkoměst, i v Písku šlapal do pedálů a hlasitě široko daleko zvonil jistý zmrzlinář Fröhlich. Potulní prodavači však museli o povolení prodeje každoročně žádat a ne vždy jim bylo – zřejmě z hygienických důvodů – vyhověno. Více či méně legální pouliční a podomní prodej zmražené lahůdky často provozovali prodavači z Itálie, Bulharska či Rumunska, kteří se po skončení letní sezóny vracívali s výdělkem z Čech domů.

Blížíme se ke konci, zmrzlina je již téměř celá snědena, jen malý zbyteček se ukrývá ve špičce okousaného kornoutku. O čem tedy na závěr? Třeba právě o něm. Kornout vynalezl Italo Marcioni, italský přistěhovalec v Americe, a v roce 1903 si ho patentoval. U nás však dlouho přetrvával zvyk lízat zmrzlinu z papíru. Cukráři byli sice nuceni mít v blízkosti svých prodejen odpadkové koše, ale jak konstatoval táborský plátek Hlas lidu *„...není to nic platné, poněvadž ten, kdo zmrzlinu pojídá, nezůstane stát u prodavače, nýbrž si klidně kráčí po ulici vychutnávaje při tom labužnicky obsah kornoutku neb mističky.“* Nejenom v Táboře tak volali po kornoutu oplatkovém, jenž skutečně ve druhé polovině 20. století svého papírového konkurenta nahradil.

Naběračka na zmrzlinu z cukrárny Gustava Škocha, sbírky PM

***JAN KOUBA,** etnograf Prácheňského muzea*

O přáních a zlatých rybkách...

Také se vám líbila pohádka O zlaté rybce, když jste byli malí? Já jsem si představovala, jak bych si přála veliký zámek s krásnou zahradou a nejtřpytivější šaty na světě. A velkou mísu plnou nugety...

Postupem času se moje přání proměňovala, dostat se na gymnázium, udělat maturitu, smět jít na ples s kamarády aspoň do dvou, neprobudit tátu, když se plížím mnohem později nad ránem chodbou. Najít smysluplnou práci, hezký pronájem, vdát se, ať dobře dopadne porod, ať mám zdravé děti, ať můžeme jet na výlet, ať jsou děti šťastné ve škole, ...ať, ať, ať... (Ať upleteme tu co největší deku, na niž nám, milé laskavé pletařky, posíláte čtverce, kterých už jsou desítky). Člověk jde světem a vlastně neustále vysílá ze svého vnitřního rozhlasu další a další přání. A ono to tu vychází, tu ne, tu se věci daří, tu méně. Naše přání, někdy vyřčená, jindy tichá, niterná, plodí očekávání výsledku a my, se zraky upřenými do budoucnosti, číháme, jaká bude nakonec skutečnost.

A máme někdy pocit, že máme nekonečno dnů na nekonečno přání. Že tahle jízda životem nekončí. Přejeme si pro sebe, pro děti, pro rodinu, pro přátele. A je to krásné. Přání je totiž rovnou DÁRKEM našeho srdce, protože v nás vyklíčilo, vyrostlo a přineslo s sebou NADĚJI, že bude možná splněno. Přání v sobě skrývá touhu se zítra a pozítří a kdykoliv poté probudit a…ještě něco zažít, ještě někoho vidět, ještě navštívit nějaké místo, něco zvládnout...

Jaké to však je, když už na přání nezbývá nekonečně chvil? Jak se přání promění, když se náš zbývající čas na téhle planetě, v tomto těle nerozprostírá jako bezbřehá mořská pláň? Z velkých přání se někdy stanou menší, dostupnější, splnitelná. A přesto obrovská. Přeji si jít na chvíli ven, na slunce, na lavičku pod strom. Přeji si vidět vnoučata. Přeji si vyspat se celou noc, jak se říká do růžova. Čas života je téměř naplněn a z malých přání kvetou malé, ale důležité okamžiky.

Každý den procházkou chodí dětičky z hradišťské mateřské školky pod okny jednoho našeho milého pacienta a zpívají. Sestřička Miládka si s pánem povídá a najednou má nápad. Jak moc by mu udělalo radost, kdyby tu písničku mohl slyšet celou. Nebo třeba dvě. Kdyby mohl uvidět ty malé sviště pod okny, jak mu zazpívají. A protože naše Miládka a všechny naše sestřičky jsou takové zlaté rybky a když to jen trochu jde, plní naším pacientům přání, i ta nevyřčená, netrvá to ani pár dnů a dětičky ze školky opravdu stojí na zahrádce a zplna hrdla zpívají. A mají s sebou dokonce dárek jednoznačně andělský. Posuďte sami.

Radost z takové chvíle nelze jednoduše nacpat do slov. Jako mávnutí motýlích křídel se stanou droboučké události, které v nás zanechají otisk. Máme v hospici mnoho přání. Mnoho touhy dělat v budoucích dnech a letech dobrou práci. Nejen tu zdravotnickou. Zejména tu lidskou. Tak, aby v srdcích našich pacientů zůstávalo co nejvíce takových otisků ze splněných přání, z vyřčených slov, z pohlazení a z prosté lidské přítomnosti. Kousíčky radosti i v závěru života, který nenabízí nekonečnost, ale přesto má stále mnoho co nabídnout.

Děkujeme velmi dětem a jejich paní učitelkám z 11. Mateřské školy na Hradišti. Za jejich překrásnou návštěvu s písničkou.

Domácí hospic Athelas

Jsme tady na světě proto, abychom pomohli pacientům, kterým už nelze vrátit zdraví, prožít závěrečnou část svého života DOMA. Také poskytujeme pečovatelskou službu lidem, kteří si přejí zůstat doma a už nemají sílu se o sebe postarat sami. U nás v Písku, v Milevsku a všude možně okolo.

Jak nám můžete pomoci?

Jestliže se rozhodnete podpořit všechny ty andělské sestřičky, skvělé lékaře, paní psycholožku Sylvu, pana kaplana Miloše, naše milé sociální pracovnice Aničku a Peťu i všechny ostatní, kteří pracují v domácím hospici Athelas, s každou korunou, kterou pošlete, darujete cenné minuty péče těm, kteří si přejí zůstat doma a odejít z tohoto života ve své posteli. **Číslo účtu: 8491450001/5500** – prosíme, pošlete nám své kontaktní údaje, moc rádi bychom Vám osobně poděkovali. Z celého srdce.

Nebo: Upleťte či uháčkujte čtverec 30 x 30 cm a doneste jej k nám do Athelasu. Více info: www.hospic-pisek.cz/deka nebo na tel. 724 051 181.

***KATKA LITERÁKOVÁ,** Domácí hospic Athelas*

Malé Antily, 41. díl: Lovci kaktusů

„Plánujete se podívat na Les Saintes?“ zeptal se nás Louis Redaud, náš patron a zoolog Národního parku Guadeloupe. Byla to poslední otázka, kterou zakončil první poradu, na níž jsme detailně probírali program našeho pobytu na ostrovech Malých Antil. Z rozpačitého mlčení bylo zřejmé, že nás tím zaskočil.

Věděli jsme, že Les Saintes je skupina menších ostrovů, kam jezdí lidé z Guadeloupe na výlety a rekreaci. Právě proto jsme je, a musím přiznat, že zcela záměrně, ze svého programu vypustili. Vždy se snažíme vyhlášené turistické a rekreační destinace v dostatečné vzdálenosti míjet, zajímáme se spíš o „divokou“ přírodu než o turistické atrakce. *„Nepočítáme s tím,“* odpověděli jsme po chvíli. *„Ale to je škoda, protože jsou tam docela zajímavé rostliny a bizarní skály,“* dodal Louis.

Nechtěli jsme příliš zasahovat do naplánovaného programu, a tak jsme návštěvu Les Saintes i přes tato doporučení zamítli. Když jsme si ale stejnou otázku vyslechli ještě několikrát, znejistěli jsme. Poté, co se nás na to samé během měsíční plavby po ostrovech Malých Antil ptal kdejaký jachtař, tak jsme se rozhodli, že pokud nebudeme v časovém presu, ostrovy navštívíme. A když jsem se pak dozvěděl, že tam prý rostou kulovité kaktusy, tak jsem začal změnu plánu vyloženě podporovat.

Nebudu vás napínat. Podařilo se. Naše zpáteční plavba ve dne i v noci nám ušetřila jeden den z časového rozvrhu. Ráno o velikonoční sobotě jsme zakotvili v přístavu hlavního ostrova Terre de Haut. Jen pár minut po vylodění stačilo, abychom zalitovali. Sotva jsme se vymotali z maríny, zařadili jsme se do davu turistů a rekreantů, který pulsoval mezi krámky se suvenýry, galeriemi místních umělců a bufety s rychlým občerstvením. Vystáli jsme si frontu na bagety (jíst se musí) a co nejrychleji jsme se snažili dostat mimo „civilizaci“. Cesta vedla od moře do kopců, a jak jsme stoupali, postupně řídla zástavba. Po chvíli byly turistické resorty vystřídány vilkami místních obyvatel. Po několika kilometrech jsme kulaté kaktusy skutečně objevili. Byly to vzrostlé exempláře Melocactus intortus, ozdobené vysokými cefálii s drobnými květy. Zádrhel byl ovšem v tom, že nerostly ve škvírách skal, ale v miskách na sloupech vchodových vrat. Svitla nám naděje, že když jsou u lidí, musí být někde poblíž i v přírodě. Odkud by je místní jinak vzali? V obchoďáku si je určitě nekoupili. Tento předpoklad urychlil naše kroky.

Riskantní fotodokumentace

Po chvíli jsme se prodírali mezi ploty pastvin. Mezi kozami a krávami zebu pobíhali velcí leguáni zelení. To nás na chvíli zaujalo, ale po kaktusech nebylo ani památky. Teprve když jsme došli do severní, nezastavěné části ostrova, objevily se nad mořskou zátokou první kaktusy. Ty se nedaly přehlédnout, protože šlo o košaté sloupové kaktusy Pilosocereus nobilis. Byli jsme docela rádi, ale tento druh už jsme viděli jak na Guadeloupe, tak na Martiniku. Udělali jsme několik fotek a pak jsme se rozptýlili po stráních, abychom konečně našli ty „pravé“, kulaté. Protože nás bylo pět, další kaktusový objev na sebe nenechal dlouho čekat. Ale zase to bylo něco jiného než vytoužené koule Melocactus intortus. Z trávy skalnatých strání sem tam trčely rozvětvené ploché stonky Opuntia triacantha.

Ostatní už ztráceli trpělivost a zoologičtí profesionálové obrátili svou pozornost k živáčkům. Jediným kaktusářem mezi nimi jsem byl já, a tak jsem se nemohl jen tak vzdát. Pátral jsem v trsech trávy mezi skalisky, až se to nakonec povedlo. Na hraně svahu se krčil asi 6 cm velký semenáč s tmavě zelenou lesklou epidermis. *„Mám ho,“* volal jsem na ostatní. Sice jim kaktusy nic moc neříkaly, ale takový objev si nemohli nechat ujít. Seběhli se, koukli na něj, a poučeni se rozptýlili po okolí. Další nálezy na sebe nenechaly dlouho čekat. Ale šlo pořád jen o semenáče přibližně stejné velikosti.

Kde jsou, ksakru, ty velké rostliny s cefálii, co byly na plotech? Že by je místní už všechny vykopali? Šli jsme dál po okraji skalnaté plošiny nad mořem a hledali. Travnaté porosty přešly náhle ve vypasené plochy se stády krav zebu. Tady se kaktusy čekat nedaly. Ani ty malé. O velkých jsme vůbec neuvažovali. A přesto jsme jeden velký melokaktus našli právě zde. Jeho asi 20 cm vysoké cefálium svítilo nad hranou náhorní plošiny. Vyrůstal ze spáry asi 20 m vysoké skalní stěny těsně pod jejím vrcholem. Hrana skály byla zvětralá a drobivá. Touha vyfotografovat jediný dospělý exemplář byla velká, ale riziko ještě větší. Než jsme si to stačili promyslet, Honza už se po zadku opatrně sunul k okraji skály. Dostal se k němu asi na metr. Dál už to nešlo. Pod skálou byl mořský břeh s napadanými balvany, a tak by pád dolů byl definitivní. Honza udělal na dálku pár snímků, a pak se pozvolna vysoukal na pevný podklad. Musím se přiznat, že jsem, jako kaktusář, moc toužil po fotce této rostliny, ale zájem o pokračování mého života byl přeci jen větší. Šli jsme dál a doufali. Když je tu jeden velký melokaktus, jistě tu někde budou i další. Náš předpoklad skutečně vyšel. Po chvíli jsme je uviděli. Užasli jsme. Pořád nic a najednou jich byly stovky. Náhorní plošiny dvou skal, strmě vystupujících z moře poblíž ostrova jimi byly doslova poseté.

Stromový Pilosocereus, ozdoba zátoky

Stěna nad mořem s dospělými rostlinami

Jejich vysoká bílá cefália zářila v poledním slunci. Nedostupnost těchto melokaktusů byla zřejmá na první pohled. Právě ta byla jistě hlavním důvodem, proč na tomto místě kaktusy přetrvaly do dospělosti a ještě si mohly dovolit přepych stárnutí. Museli jsme se smířit s tím, že jediné fotky vzrostlých melokaktusů budou jen přes teleobjektiv. Aspoň něco. Hlavně, že ještě ve volné přírodě existují.

Byl čas k návratu. Dnes jsme měli ještě v plánu přeplout z civilizace na sousední neobydlený ostrov Terre de Bas, abychom tam přenocovali. Tento článek je sice především o antilských kaktusech, ale tady musím udělat malou odbočku. I zoologové musí jíst, a ani lovci kaktusů nejsou výjimkou. Chtěli jsme uvařit kolínka, ale zjistili jsme, že nemáme dost vody. Po chvíli přemýšlení jsme logickou cestou došli k řešení. Mořská voda je slaná a těstoviny se přeci vaří ve slané vodě.

Dokončení na str. 12

Malé Antily, 41. díl: Lovci kaktusů

Dokončení ze str. 11

Nabrali jsme tedy do ešusu mořskou vodu a nastartovali benzinový vařič. Voda nechtěla dlouho vařit a my už byli dost hladoví. Konečně. Nasypali jsme do vroucí vody kolínka a čekali, až budou měkká. Už první ochutnávka kuchařem byl šok. *„Fuj,“* vyplivnul Honza ochutnávku do moře. *„Je to hnusný, nedá se to žrát,“* prohlásil rezolutně. Naše hladové žaludky se tím odsouzením nehodlaly smířit. Nandali jsme si své porce a zkoušeli hořko slanou chuť překonat. Po několika soustech jsme to však vzdali. Všichni do jednoho. Sice jsme šli spát bez večeře, ale těšilo nás, že jsme se mohli podílet na objevu nového fyzikálního zákona. Ten zní: ***„Kolínka vařená v Karibiku se jíst nedají!“*** Pokud jste o něm dosud neslyšeli, počkejte si. Jistě se brzy dostane do školních učebnic. Už je tam víc nesmyslů, tak proč ne?

Ráno je moudřejší večera. Pořád hladoví jsme se ráno vydali na obchůzku terénu. Byli jsme nadšení. Po zklamání z obestavěného a vypaseného hlavního ostrova jsme se tady prodírali stráněmi porostlými pralesem, obdivovali tilandsie a orchideje a doufali, že tady bychom přeci jen vzrostlé melokaktusy mohli najít. Marně. Já se ale nevzdával. Půl hodiny před plánovaným odplutím jsem se rozhodl prozkoumat s pomocí člunu pobřežní skály východního břehu. Po několika minutách veslování jsem obeplul skalnatý ostroh a přede mnou se objevila kolmá skalní stěna posetá opunciemi, ale především vysněnými melokaktusy. Vykytovaly se zde rostliny všech věkových kategorií. Vylodil jsem se pod stěnou a jako smyslů zbavený jsem se drápal po skále a fotil a fotil. Nevnímal jsem, že mne trny kaktusů píchají do nohou v páskových sandálech a drápou po těle oblečeného jen do plavek. Zapomněl jsem i šetřit se snímky na diapozitivy. Důležité bylo jen to, že mise za kulovitými kaktusy Antil byla úspěšně završena.

Text a foto KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea v Písku a Záchranné stanice živočichů Makov

Kluby doučování NADĚJE fungovaly v době uzavření škol více než na 100 %

Písecký spolek NADĚJE dlouhodobě pracuje s dětmi předškolního věku, žáky základních škol a obecně s mládeží ve městě Písku. Také v době nouzového stavu a nekončící pandemie Covid 19 pomáhala NADĚJE dětem a rodinám v této nelehké situaci.

Právě uzavření základních škol a výuka dětí distanční formou ukázala míru důležitosti, kterou činnost NADĚJE pro děti a pro mnohé rodiny představuje. Přestože byly uzavřeny základní školy, školní kluby doučování realizované v rámci projektu Vzdělání pro všechny výhodou (zkr. 3V), fungovaly stále. V praxi to znamenalo zamezit kontaktu více lidí a dětí ve skupině. Doučování probíhalo dle zavedeného časového rozpisu v počtu jeden lektor na jedno dítě. Všichni měli při doučování roušky, později i respirátory. V učebnách byla neustále otevřená okna a veškeré povrchy byly pravidelně dezinfikovány.

I přes všechna tato přijatá opatření to byla náročná doba. Od března 2021 probíhalo doučování pouze na objednání. Děti si předem rezervovaly dny a časy, ideálně s předstihem na čtrnáct dní, pokud měly zájem docházet denně. Po příchodu jim lektoři pomáhali s orientací v učivu, vypracovávat úkoly, pracovní listy, vysvětlovali probírané učivo s následným procvičováním. Lektoři nabízeli i možnost tisku materiálů ze školy. Dětem, které projevily zájem o pomoc s odevzdáváním vyplněných zadání, byly materiály skenovány a odesílány vyučujícím e-mailem. Probíhala vzájemná komunikace lektorů s učiteli, lektoři zprostředkovávali dětem zpětnou vazbu od učitelů. Také se povedlo kontaktovat a motivovat ke spolupráci rodiny s dětmi, které zpočátku se školami nespolupracovaly. Zájem dětí o pomoc s doučováním a psaním domácích úkolů byl enormní, převyšoval možnosti týmu lektorů. Provozní hodiny v učebnách byly upraveny, do doučování se zapojily i sociální pracovnice NZDM Ostrov, aby se mohli při doučování vystřídat všichni zájemci a děti zvládly plnit zadané úkoly a učivo.

Žáci měli také možnost spojit se přes počítače NADĚJE v klubech doučování se svou třídou v rámci online výuky a zapojit se do vyučování. Měli šanci vidět spolužáky, paní učitelku či pana učitele a komunikovat s nimi, být členy třídního kolektivu. Cílem bylo podpořit tyto sociálně ohrožené děti, aby nedošlo k jejich vyčlenění ze skupiny – ze třídy, do které nemohly nyní chodit. A kvůli tomu, že nemají doma počítačové vybavení, mobil či internetové připojení, to tak mohlo být.

Na lektory klubů doučování se obraceli také pedagogové základních škol v Písku, kteří prostřednictvím pracovníků NADĚJE hledali možnosti, jak zapojit některé děti ze sociálně slabých rodin, jež se školou nekomunikovaly, distanční výuky se neúčastnily a nikdo nevěděl, jak u nich probíhá či neprobíhá výuka a plnění povinné školní docházky. Důvodem jejich neúčasti na distanční výuce bylo často neadekvátní sociální či ekonomické zázemí rodiny. Tyto děti za to nemohou a je potřeba podat jim pomocnou ruku, aby nepropadaly sítem vzdělávání.

Základní školy v Písku – ZŠ T. G. Masaryka, ZŠ Tomáše Šobra a ZŠ J. K. Tyla jsou partnery projektu, v rámci kterého je poskytováno doučování žákům základních škol. Lze říci, že NADĚJE má velmi dobré vztahy se všemi školami v Písku, s cílem pomoci sociálně ohroženým dětem a rodinám stabilizovat situaci v oblasti výchovy a vzdělávání. Výhodou se ukázalo nastavení dlouhodobých dobrých vztahů a komunikace mezi neziskovou organizací a školami.

Do dubna 2021 se do projektu zapojilo 116 dětí ze základních škol z města Písku, které využily pomoc s doučováním a s distanční výukou. Původně projekt počítal se zapojením 50 žáků základních škol. V rámci pandemie, nouzového stavu a dlouhodobého opakovaného uzavírání a otevírání základních škol se do projektu zapojilo tolik dětí. Zájem tedy více než dvojnásobně převýšil plánovaný počet žáků, kteří by měli zájem na doučování pravidelně docházet. Z daného údaje je vidět, jak je situace pro děti a rodiče náročná a z dlouhodobého hlediska neudržitelná. I tento projekt má své kapacity a další nárůst není možné personálně, ale ani z hlediska provozního zázemí udržet. Pomoc s doučováním byla a je poskytována žákům zdarma.

Aktivita doučování je hrazena v rámci projektu podpořeného Evropskou unií s názvem Vzdělání pro všechny výhodou (zkr. 3V), registrační číslo projektu je CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_039/0011718.

PETRA MARTÍŠKOVÁ, manažerka projektu 3V, a HANA ŠEFRÁNKOVÁ, vedoucí práce s dětmi

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Prácheňské muzeum zve: Proměny Dalibora Říhánka

Stalo se dobrým zvykem, že písečtí umělci slaví symbolicky své kulaté či „půlkulaté“ narozeniny výstavou v Prácheňském muzeu. Výjimkou není ani dlouhá léta v Písku usazený plzeňský rodák Dalibor Říhánek.

Malíř Dalibor Říhánek oslavil v tomto roce 75. narozeniny, foto PM

Proměny tvorby, jak zní název výstavy konající se při příležitosti 75. narozenin autora v prostorách muzea, budete moci zhlédnout od 19. června do 1. srpna 2021. A jak již napovídá sám název, ani v posledních letech Říhánek neusíná na vavřínech své celoživotní umělecké práce a stále hledá – objevuje – experimentuje.

Spolu s kurátorkou výstavy jste zvolili název „Proměny tvorby“. Jak byste tedy charakterizoval vaši proměnu v posledních letech?

V současnosti se snažím o dekorativní cítění, uměřenost a jednoduchost, vytříbenou barevnost, jednoduchou obrysovou linku. Nacházím zálibu v asymetrické kompozici a prázdném prostoru. Využívám zkratky, znaky a jednotlivé atributy, šifrované náznaky, které jsou nápovědou k pochopení jednotlivých obrazů a kreseb. Snažím se ponechat divákovi dost prostoru k jejich individuálnímu myšlenkovému dokončení.

Pracujete v tematických cyklech. Jak volíte náměty svých maleb či grafik a co vás při výběru ovlivňuje?

Pracuji v cyklech, abych se s danou problematikou nejen seznámil do hloubky, ale pokusil se vyčerpat v daném okamžiku z vybraného tématu co nejvíce. Opětovné zpracovávání mi umožňuje nazírat ústřední motiv z různých úhlů. Skýtá možnost barevných variant, zjednodušení nebo vynechání nepodstatného detailu či naopak přidání prvku napomáhajícího k pochopení uměleckého díla. Maluji vše, co mě oslovuje, krásu, přírodu, co jsem viděl a mám nutkání se k tomu výtvarně vyjádřit.

Ovlivňuje mě počasí, nálada, atmosféra místa či rozhovory s okolím. Zabývám se rozporem mezi zobrazovacím a dekorativním uměním, které rozvíjel Johann Wolfgang Goethe nebo představitelé hnutí Arts and Crafts.

Prolíná se do vaší tvorby současné dění ve světě?

Dříve jsem se hodně zabýval aktuálním děním doma i ve světě, ale v posledních letech je tolik různých tlaků, událostí... Pokud si tedy chci zachovat zdravý rozum, tak se do těchto témat nepouštím. Edgar Degas říkával: *„Namalováním hroznu vína či jablka, mohu stejně vyjádřit svůj názor k životu a dění, jako kdybych namaloval figurální kompozici o padesáti lidech.“* Giorgio Morandi maloval celý život zátiší s lahvemi a hle, dnes v tom kunsthistorici vidí protest proti válce. Záleží tedy na úhlu pohledu a co tam divák – jednotlivec, dle svých zkušeností chce vidět.

Jakým způsobem postupujete při tvorbě uměleckého díla?

Je velmi dobré pracovat dle modelu, tedy podle přírody, ale ještě lepší je pracovat s tím, co máte již uloženo v hlavě. Představivost a paměť spolupůsobí. Člověk si vybavuje pouze to, co mu uvízlo v paměti, tedy to podstatné. Tímto způsobem je tvůrce osvobozen od diktátu, tyranie přírody. Proto obrazy malované tímto způsobem – tedy umělcem, který má vyškolenou, bohatou tvůrčí paměť, zná staré mistry a je kulturně poučen o minulých tvůrčích činech, zná a umí své řemeslo – představují vždy pozoruhodná díla. Pracuji s tím, co mám uloženo na svém mozkovém hard disku.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Charita Písek děkuje Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové

Jsme velice rádi, že nás Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové opakovaně podpořil a věnoval 40 000,- Kč na pořízení zdravotnického materiálu.

Ten je pro práci našich sestřiček naprosto zásadní. Mnoho pacientů potřebuje ošetření chronických ran, aplikaci léků proti bolesti, odběry biologického materiálu sloužící jejich praktickým lékařům k diagnostice chorob či pravidelnou péči o různé typy stomií a katetrů. Nedílnou součástí všech těchto výkonů je zdravotnický materiál.

VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

V dnešní pandemické době je mnoho finančních prostředků přesměrováno k nákupu ochranných pomůcek a na zdravotnický materiál již finance nezbývají. Proto je pro nás dar cílený tímto směrem o to cennější, velmi si ho vážíme a upřímně děkujeme.

DANA KŮSOVÁ, vrchní sestra

Vítáme a loučíme se v květnu

Narodili se:

19. 5. **Vendule Kolouškové**, Bavorov, dcera **Dorka Kolouušková**
21. 5. **Jaroslavě Kuklové**, Písek, dcera **Ema Spirákusová**
21. 5. **Jitce Zavadilové**, Písek, syn **Tomáš Hach**
22. 5. **Věře Přibylové**, Drhovle, dcera **Sabina Marčanová**
22. 5. **Lucii Šímové**, Písek, syn **Ondřej Šíma**
22. 5. **Anastazii Kiss**, Rožňava, syn **Zdeněk Novák**
23. 5. **Veronice Kupcové**, Písek, syn **Miloslav Prokop**
23. 5. Mgr. **Kristýně Tiché**, Písek, syn **Adam Tichý**
24. 5. **Lucii Kubátové**, Písek, dcera **Sofie Waldmannová**
25. 5. **Markétě Vochozkové**, Smoleč, dcera **Elen Marešová**
25. 5. **Vilmě Gabrielové**, Čížová, dcera **Leontýna Semerádová**
26. 5. **Anetě Čekanové**, Dobešice, syn **Jakub Čekan**
26. 5. **Tereze Nevolné**, Milevsko, syn **Šimon Nevolný**
27. 5. **Veronice Lupačové**, České Budějovice, syn **Adam Reindl**
27. 5. **Barboře Gabrielové**, Písek, dcera **Amélie Gabrielová**
27. 5. **Lucii Krištanové**, Dědovice, syn **Matias Šimoník**
27. 5. **Zuzaně Šachové**, Písek, dcera **Dominika Šachová**
28. 5. **Anetě Padrtkové**, Heřmaň, dcera **Rebeka Říhová**
28. 5. Ing. **Tereze Slukové Dostálové**, Bavorov, syn **Ondřej Sluka**
28. 5. **Kristýně Vodrážkové**, Písek, syn **Šimon Vodrážka**
28. 5. **Vendule Liškové**, Písek, dcera **Aneta** a syn **Adam Liškovi**
30. 5. **Alžbětě Máchové**, Brno, syn **Sebastian Mácha**
31. 5. **Marcele Zemanové**, Stádlec, dcera **Emma Havlíková**
31. 5. **Leoně Vítkové**, Tábor, syn **Sebastian Vítek**

Zemřeli:

Pohřební služba Městské služby Písek

28. 5. **Zdeněk Nováček**, Písek, *nedož. 64 let*
28. 5. **Zdeněk Grecman**, Cerhonice, *nedož. 77 let*
31. 5. **Vladimír Iránek**, Písek, *nedož. 66 let*
31. 5. **Jan Dunka**, Písek, *nedožitých 70 let*

Pohřební služba Habich

17. 5. **Anna Rybáková**, Písek, *98 let*
23. 5. **Václav Mezera**, Kluky, *89 let*
21. 5. **Jaroslav Holkup**, Písek, *66 let*
20. 5. **Marie Bystřická**, Protivín, *94 let*
22. 5. **Zdeňka Škodová**, Písek, *76 let*
22. 5. **František Bláha**, Křešice, *76 let*
24. 5. **Vojtěch Kružliak**, Mirovice, *65 let*
25. 5. **Petr Alexi**, Milenovice, *58 let*
30. 5. **Ludmila Koudelová**, Mirovice, *76 let*
30. 5. **Marie Zikanová**, Praha, *82 let*
31. 5. **Marcela Lívancová**, Písek, *94 let*
30. 5. **Kateřina Pešková**, Písek, *41 let*

Pohřební služba Foitová – Vrba

18. 5. **Vladimír Zunt**, Písek, *82 let*
18. 5. **Věra Struková**, Písek, *85 let*
21. 5. **Jiřina Kačerová**, Vlastec, *68 let*
23. 5. **Libuše Švehlová**, Albrechtice n. Vlt., *83 let*
28.5. **Jaroslav Kotrba**, Zátaví, *74 let*
28. 5. **Stanislav Šteier**, Písek, *59 let*
30. 5. **Josef Mžík**, Jarotice, *63 let*
31. 5. **Martin Troják**, Písek, *69 let*

Domácí hospic Alhelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Změna pracovní doby ošacovacího střediska OS ČČK Písek

Naše členky OS ČČK Písek, které dobrovolně pracují v ošacovacím středisku, se rozhodli pro zájem lidí rozšířit pracovní dobu, a to nejen na dopolední hodiny PO-ST-PÁ, ale rádi vás obslouží i v pondělí v odpoledních hodinách a to do 17.00 hod.

V ošacovacím středisku poskytujeme na základě doporučení OSVZ MěÚ Písek sociálně slabším občanům oblečení, obuv, bytový textil a drobná zařízení domácnosti zcela zdarma.

Ostatní občané si mohou zboží vybrat za symbolický příspěvek, který slouží na nákup kompenzačních pomůcek pro seniory.

PO 09.00 – 17.00 hod.
ST 09.00 – 13.00 hod.
PÁ 09.00 – 13.00 hod.

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA
HABICH – Písek a okolí
od roku 1994
Budějovická 436 (vedle Jikastu)
Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
www.pohrebnisluzbapisek.cz
e-mail: habich@habichps.cz
ZNAK KVALITY
Tel. 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
ZNAK KVALITY
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

Umožněte občas dětem se nudit a koukat do blba

Kolikrát jsem v mládí ve svých školních letech slýchával od svého otce větu: „Nekoukej do blba a jdi se učit!“ Matka nás pak posílala ven nebo říkala: „Ukliďte si své věci.“ A to otec ani matka nevěděli, kolik času jsme prolelkovali za komínem na střeše našeho obytného domu, u řeky Malše, u babičky v lese a na mknoha jiných místech.

„Nudím se.“ Je to kratičká fráze, přesto má moc zahltit rodiče kaskádou strachu, rozmrzelosti a viny. Ale nuda je něco, co je zapotřebí vyzkoušet. Nuda je užitečná. Pokud na to děti nepřijdou, čeká je život bez kreativity a fantazie. Měli bychom na to pamatovat, zvláště v tomto čase otevírání škol po tak dlouhé době, kdy byly děti přilepeny k obrazovkám počítačů.

Vzpomínám, jak jsem byl rád, když jsem měl před sebou vidinu volného odpoledne, a jak byla taková odpoledne inspirativní. Nebylo nic lepšího než volné hřiště, kolo ve sklepě nebo zamrzlý rybník. V současnosti je taková „nečinnost“ často považována až za zanedbávání rodičovských povinností. A vyskytuje se i názor, že děti, které se po škole nudí, je potřeba zapsat na mimoškolní řízené aktivity a každá volná chvíle by měla být využita k nějakému cíli. Je to do značné míry odraz života a představ nás dospělých. Zapomíná se na to, že věci se dál dějí, i když se nudíme. Kolik skvělých nápadů mě třeba napadlo při cestování vlakem nebo později při běhání po lese, kdy člověk úplně vypne mozek. A což teprve při prázdninové brigádě na místě závozníka v rozvozu plynových a kyslíkových lahví po stavbách. Je tomu tak – když se nudíte, příběhy a nápady se dostaví.

Jistě si mnozí vzpomenete, kolik užitečných myšlenek vás napadlo ve sprše. Samozřejmě že podstatná není nuda sama o sobě, důležité je, co s ní uděláme, abychom z těch přicházejících myšlenek něco vytěžili. Nuda vede k útěku do fantazie, k sebekázni, k vynalézavosti, soustředění se a sebekontrole. Příjemná nuda či snění s otevřenýma očima se totiž nejsnáze dostaví, když si pro ně cíleně zvolíme pozitivní téma. Posílením snění při „koukání do blba“ získáme pozitivní myšlenky potřebné k překonání stresu.

Podle mne je důležité, aby se děti naučily nudit. Na nás je, abychom jim poskytli příležitost se to naučili a byli jim pokud možno vždy nablízku, když nás potřebují. Buďme průvodci jejich životem, nikoliv jejich loutkoherci. Nuda je naučí, že život není přehlídkou zábavy. Nejdůležitější je vzít v potaz individualitu dětí a používat selský rozum a intuici.

Až příště půjdete s dětmi na procházku, inspirujte je k toulání myšlenkami místo koukání do mobilního telefonu. A přemýšlení „jen tak“ pro potěchu se může také stát nástrojem k formování jejich emocí.

ZDENĚK BENEŠ

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděčni, pokud se tuto nezávislou místní žurnalistiku, medializaci občanských aktivit a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete **podpořit – tedy poslat nám na transparentní účet, z něhož je hrazen tisk, i za toto číslo aspoň pár korun.**

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či měsíční příkaz – můžete zaslat na účet **č. 78 31 003 001 / 5500**

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují. Posíláte příspěvky s povzbuzujícími vzkazy (*„Písecký světe, fandíme vám, vydržte!“ „Déle než do léta :-)“ „Za zajímavé čtení i informace o Písku děkuji a přeji hodně úspěchů a stálé zdraví.“*).

Za příspěvky, jež umožnily tisk a distribuci posledních čísel, děkujeme mj. milým dárcům: **Vladimír Kašák, Zdeněk Beneš, Jindřiška Kukrálová, Alžběta Čápová, Jitka Herinková, Alena Sumerauerová, Slávka Nejedlá, Ivana Souhradová, Zdeňka Náhlíková, Jaroslava Pilařová, Lenka Havrdová, Iveta Rabasová, Adam Langer, Jitka Čápová, Josef Střelec, Libuše Eva Hulcová, Kateřina Rosolová, Věnceslava Skřivánková, Theodor Fiala, Eva Staňková, Libor Kacbunda, Irena Mašíková.**

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4			3		1		
	3					9		5
1			2		6			3
		7	9					1
	6	1	4				3	
		4	1		5	2		
2		9		1	7			
	7			5		6	1	
8							5	2

7	1			2		5		
					1			4
		8	3			9		
6		9		7				5
		2	1					
1			8					9
		5			8	4		
	8			9				7
		7			3		6	

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

OBČANSKÁ SPOLEČNOST: Písek byl v 19. a na počátku 20. století velmi bohatý na spolkový život. Ve městě existovaly spolky národně-hospodářské, vzdělávací, zábavné, sportovní, dobročinné, podpůrné i politické. Kolem roku 1912 byste jich napočítali více než stovku! Jedním z nich byl od roku 1867 i Spolek.../***TAJENKA/.***

Ze správných řešení zaslaných **do čtvrtka 10. 6.** opět vylosujeme výherce knížek nakladatelství Albatros. Řešení posílejte mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a telefon**!

POMŮCKA: BAT, EDIL, EPUNIT, IAP, LODR, MAMMERI, SKAT, TATI	JEDNOTKA ZÚČTOVÁNÍ	ŽENSKÉ JMÉNO (15.12.)		DRUH KVĚTENSTVÍ	NÁZEV HLÁSKY S	KÓD KOMORY	OBRATNÝ HMAT (OB.)	Začátek tajenky	SPZ OLOMOUCE		NAPOLO	DROBNĚJŠÍ LITER. ŽÁNR		ANEKDOTA	NAFTOVOD	ZKRATKA TV ZPRAVODAJSTVÍ
NÁZEV HLÁSKY R			ZHOLAKDO / NEOBLEČENÍ							CHEM. ZN. ZINKU			SONDA / ZN. NITU			
ZN. ELEKTRONIKY										PLOVOUCÍ DOK / NĚM. TY						
OZNÁMIT ÚŘADŮM					ŘÍMSKY 1004 / HLOUBIT DLÁTEM				DUŠEVNÍ BYSTROST / DĚLO							CITOSLOVCE PODIVU
VZADU						POCHODEŇ (ZAST) / ÚMRTÍ							PRAVOSLAVNÝ KNĚZ / OZNAMOVAT DOPŘEDU			
ODLIŠNÍ (SLOVENSKY)				INIC. HERCE SOBOTY / NEJMÉNĚ			RUSKÝ SOUHLAS / ZN. MILIAMPERU			DOMÁCKY ELIŠKA / INIC. ITAL. ARCHITEKTA PALLIARDIHO				ZN. VOLTAMPÉRU / SLOV. JINÝ		
TAHLE			ALŽÍRSKÝ SPISOVATEL / HRA OSVOBOZENÉHO (1931)								ZÁPORNĚ NABITÝ ION / NÁŠ MALÍŘ A SOCHAŘ					
	ANGL. ONA	ANGLICKÝ MYS VE STŘEDOZEMNÍM MOŘI / ČIN (BÁSN.)										NA ONOM MÍSTĚ / ŠVÝC. MĚSTO				
ZEMŘÍT							OKATÝ / NAUKA O METODĚ								HLAS ČEJKY	ZÁNĚT UCHA
ZBAVOVAT VOUSŮ						BALON / PŘÍSLUŠENSTVÍ PLACHETNÍCH LODÍ				THAJSKÁ VÁHOVÁ JEDNOTKA / NÁŠ SPISOVATEL				UKAZOVACÍ ZÁJMENO / POKRMOVÝ TUK		
POUZE (NÁŘ.)					SLOVAN / VĚZENÍ (SLANG)				OBLÍBENEC / ČESKÝ ARCHITEKT							
	ÚSEČNOST	MÍŠENEC / KOVOVÁ NÁDOBA						NÁHODNĚ VYBÍRATI / HOBBY								
SVĚTOVÝ POHÁR			SAMOMLUVA / ČPAVEK								MYS KAMBODŽI / OHON					
PRKENNÉ STROPY				ČÁST NOHY / PÍSEMNÁ OSVĚDČENÍ								FR. HEREC (1908-82, JACQUES) / STAROŘÍMSKÝ ÚŘEDNÍK				
REKONSTITUOVANÉ MASO					CHVĚNÍ / MEZINÁRODNÍ KÓD NOVÉ KALEDONIE								ŽENSKÉ JMÉNO (12.8.)	MPZ ISLANDU / ANGL. ANDĚL		
Konec tajenky									ŽENSKÉ JMÉNO (14.9.) / SLOVEN. JINAK						ASIJSKÝ STÁT	JEMNÉ PRŮSVITNÉ TKANINY
LOVEC						SNAD / KÓD ŠPANĚLSKA				POSILOVAT / JMÉNO PROZAIKA PAVLA						
PAVLÁČKA (NÁŘ.)							SPZ TRENČÍNA / NÁZEV HLÁSKY				VĚZEŇSKÉ TÁBORY / ANGL. ONO					
HVĚZDA V SOUHVĚZDÍ VODNÁŘE					KOSITI							SKUTEČNOST				
TAKÉ					BREČET							MOŘŠTÍ PTÁCI Z ŘÁDU BAHŇÁKŮ				